

SĂPTĂMÂNA PĂTIMILOR

www.parohiaserbanvoda.ro

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DENIA SFINTEI ȘI MARIJ JOI

Astfel, din relatările Sfinților Evangheliști (Matei, cap. 26; Marcu, cap. 14; Luca, cap. 22; Ioan, cap. 13,17,18) reținem:

- ❖ Spălarea picioarelor, ucenicilor Săi de către Domnul;
- ❖ Cina cea de Taină, cu instituirea Sfintei Euharistii;
- ❖ Trădarea și vânzarea lui Hristos de către Iuda;
- ❖ Rugăciunea cea mai presus de fire din grădina Ghetsimani.

1. Sfinții Evangheliști ne spun că înainte de a serba cu ucenicii Săi Paștele iudaic, în amintirea ieșirii poporului evreu din Egipt sub Moise, Mântuitorul Hristos dă pildă de supremă smerenie, și, învățând pe ucenicii Săi și pe noi că acela care vrea să fie mai mare să fie slujitorul tuturor, El Însuși se încinge cu un ștergar și, ca unul care slujește, spală picioarele ucenicilor Săi, chiar și pe ale lui Iuda, care Îl va vinde.

2. Apoi, după ce a serbat Paștele cel vechi, a stat cu apostolii la Cină, în foisorul anume pregătit în casa lui Zevedeu și a instituit Paștele cel nou, arătându-se pe Sine, că El este cu adevărat Mielul de Jertfă, iar Trupul Lui se frânge și Sângele Lui se varsă pentru viața lumii. Acum la Cină, luând pâinea și paharul cu rodul viței, binecuvântând și sființind, a întemeiat Sfânta Taină a Euharistiei sau a Sfintei Împărtașanii. Atunci a zis: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor”. La fel când a luat paharul a zis: „Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor”. A poruncit apostolilor: „Aceasta să o faceți spre pomenirea Mea”. De atunci și până la sfârșitul veacurilor Biserica lui Hristos va săvârși Sfânta Liturghie Euharistică, în care darurile de pâine și vin se prefac prin lucrarea Duhului Sfânt în Trupul și Sângele Domnului, din care ne

Sfânta și Marea Joi

DENIA DE MIERCURI SEARA

La slujba Deniei de miercuri seara, pentru Sfânta și Marea Joi, se face pomenire de câteva evenimente importante din viața Mântuitorului Hristos, în ajunul începutului Sfințelor și mântuitoarelor Sale Pătimiri.

împărtașim spre iertarea păcatelor și dobândirea vieții de veci.

3. În timp ce ucenicii la spălarea picioarelor s-au luminat, iar la Cină au gustat din ospățul Stăpânului, unul singur dintre ei, Iuda, iubind mai mult banii decât pe Hristos, a devenit unealta diavolului și, cu vânzare vicleană, s-a dus în grabă la farisei și cărturari, dându-L pe Hristos pe 30 de arginți. La Cină Mântuitorul l-a demascat pe Iuda, zicând că „Unul dintre voi mă va vinde”. Și a descoperit lui Ioan, ucenicul iubit, că Iuda este trădătorul. Sugestiv zice cântarea din Triod: „Prin vânzare vicleană a dat pe Stăpânul și spânzurare și-a agonisit Iuda și iadului s-a dat, vânzând sângele nevinovat al Domnului”.

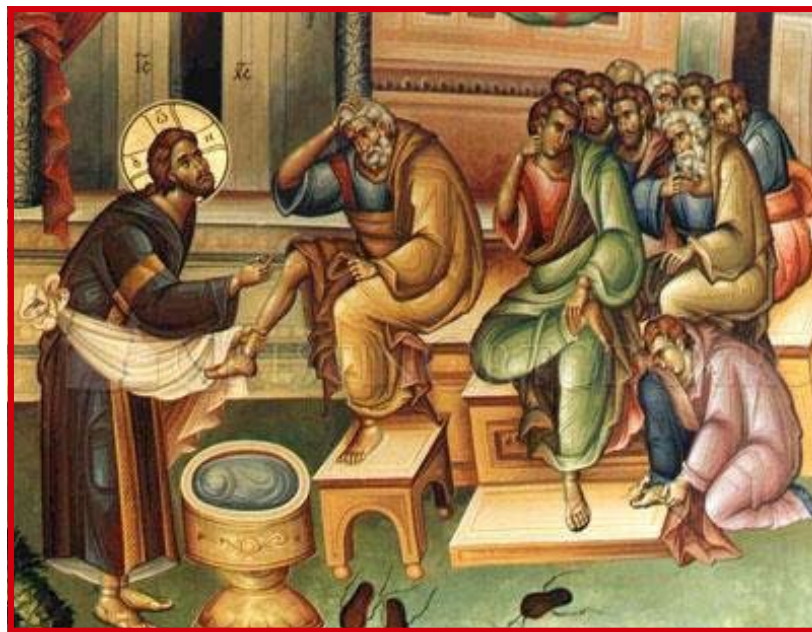
4. Luând pe ucenicii Săi după Cină, Hristos vine pe Muntele Măslinilor, în grădina Ghetsimani, unde petrece câteva ceasuri în rugăciune către Tatăl Ceresc, pentru clipele grele care vor urma și Pătimirile pe care le va îndura. S-a rugat pentru ucenicii Săi, ca Tatăl să-i aibă în paza Sa. Apoi S-a rugat pentru Sine zicând: „Părinte, de voiești, treacă de la Mine acest pahar. Dar nu voia Mea, ci voia Ta să se facă” (Luca, 22,42). Se ruga Domnul cu mult zbcium, căci firea omenească trebuia vindecată de frica de

moarte. Un înger din Cer a coborât și-L întărea pe Hristos ca om, căci El trebuia să îplinească voia Tatălui și se supunea întocmai, urmând să bea paharul Pătimirilor și al morții pe Cruce pentru mântuirea noastră. S-a rugat Iisus cu lacrimi de sânge, îndemnând pe ucenici să se roage și să privegheze ca să nu intre în ispită. Apoi a spus ucenicilor: „Că a sosit ceasul ca Fiul Omului să fie dat în mâinile mai-marilor poporului spre a fi judecat și osândit la moarte. Îndată au sosit și ostașii din garda pretoriană, cu fariseii și cărturarii, cu făclii și arme, iar Iuda, fiind cu ei, printr-o sărutare vicleană, l-a predat pe Iisus lor. Din aceste momente începe procesul intentat Mântuitorului, de către cărturarii și bătrânii poporului, va fi dus și predat arhierilor Anna și Caiafa și apoi lui Pilat. Va suferi Hristos umilințe, batjocoriri, bătăi și acuzații mincinoase, fiind condamnat la răstignire și moarte pe Cruce.

Participând cu emoție sfântă în aceste zile ale Săptămânii Mari la cutremurătoarele și Sfintele Pătimiri ale lui Hristos să picurăm în sufletele noastre mai multă smerenie, bunătate și iubire milostivă, bucurându-ne apoi de Lumina celui Înviat. Amin! ❖

Părintele Eugen Moraru

ȘTERGARUL

La cina cea de Paște, în camera de sus, înconjurat de-apostoli, S-a așezat Iisus. Se revărsa din sfeșnic o galbenă lumină pe azimile calde, pe mielul... fără vină... Era plăcut prilejul. Și toate pregătite. Dar, vai, uitase gazda o slugă a trimite, un rob sau o copilă, ca, dup-a vremii lege, cureaua de pe glezne pe rând să le-o dezlege, să le aline talpa de colbul de pe drum. Și-acum cei doisprezece, sfielnic oarecum, se întrebau în cuget: Cum vor șede la rugă? Sau cine își va pune ștergarul cel de slugă? O, iată-i cum se-ncruntă, privind cu tulburare când vasele cu apă, când praful pe picioare. Și Duhul îi întreabă, cu șoapta Lui ușoară:

- N-ai vrea să-ți pui tu, Petre, ștergarul astă seară?
- Chiar eu?... Nu șade bine. Eu doar sunt mai bătrân.
- Dar tu? Tu cel mai tânăr? - Eu stau lângă Stăpân...
- Dar tu? întreabă Duhul acuma pe Andrei.
- Chiar eu?... Sunt cel din urmă la Domnul între ei?
- Dar tu ce ții doar punga? - Eu am făcut de-ajuns. Am cumpărat merinde. Și mielul l-am străpuns...
- Tu, Toma, nu vrei oare să fii tu cel ce spală?
- Sunt trist. Se luptă-n mine o umbră de-ndoială...
- Dar tu, Matei? Tu, Filip? Dar tu, Tadeu? Dar tu...?

Și-n fiecare cuget răspunsul a fost: Nu. Atunci, lăsându-și brăul și haina-ntr-un ungher, S-a ridicat Stăpânul cel coborât din cer și-nfășurând ștergarul, S-a aplecat ușor să-și spele uceniciei, ca rob al tuturor. De-atunci pe apa vremii, atâția ani s-au dus. Și-acum - a câta oară? - Se-așază iar Iisus să-ntrebe, tot prin Duhul, pe cei ce-L înconjoară:

- N-ai vrea să-ți pui tu, Gheorghe, ștergarul astă seară?...
- Tu, soră Mărioară? Tu, Radu? Tu, Mihai?...

Frumos va fi odată acolo sus în Rai!
Dar azi sunt mii de-amaruri. Necazul greu se curmă.
Nu vrei, în lumea asta, să fii tu cel din urmă?
E bun un vas de cinstă, dar trebuie și-un ciob!
Nu vrei să fii tu, frate, al fraților tăi rob?
Sunt răni neîngrijite, sunt mucuri ce se sting, batiste-n care lacrimi în taină se preling, sunt văduve bolnave, bătrâni fără putere, sunt oameni singuratici, lipsiți de mângâiere, sunt prunci rămași acasă, cu-o mamă în spital, bolnavi care așteaptă-un salvator semnal. Se cere osteneală și jertfă uneori.

Și nopți de priveghere și iarăși muncă-n zori. Nu mânuind Cuvântul, când harul nu ți-e dat, cât mătura și acul și rufa de spălat, cât cratița, toporul și roata la fântână. ciocanu-n tabla casei și-n gard la vreo bătrână. Să stai de veghe noaptea la câte-un căpătâi, să-ntorci cu greu bolnavul, să rabzi și să mângâi; să-l scoți apoi la soare și să-i alini amarul. ... Nu vrei cu Mine, frate, să-ți înfășori ștergarul?

- Chiar eu?... Nu șade bine. Eu doar sunt mai bătrân.
- Chiar eu?... Eu sunt prea tânăr. Eu stau lângă Stăpân...
- Chiar eu?... Eu nu am vreme. Eu am făcut de-ajuns.
- Chiar eu? - Chiar eu? Se-aude același trist răspuns. Și-atunci, lăsând să-I cadă cununa Lui și haina, iubirii fără margini trăindu-i iarăși taina, încet - a câta oară? - Se-ableacă iar Iisus și, plin de-atâtea gânduri, ștergarul iar Și-a pus. Și-așa cum o mlădiță se-ableacă lângă trunchi, Stăpânul omenirii Se-ableacă în genunchi. La jugul fără slavă Iisus iar Se-njugă, El, Împăratul Vieții, din nou e rob și slugă. Veniți, leproși ai lumii, murdari de-a ei țărână! Iisus vă spală iarăși cu propria Sa mână! Veniți, voi ce-n păcate nădejdea vi se frânge! Iisus vă spală astăzi cu propriul Său sânge!...

*

Voi, frați, goniți mândria, visările și somnul!
Luați cu drag ștergarul alături de Domnul!
Și nu uitați: pe cale, orice lucrare-i bună;
dar cine ia ștergarul, acela ia cunună!

Costache Ioanid

Despre sfânta spălare

Sfânta spălare ne arată taina cea necuprinsă de minte a smereniei Domnului, „care, din nemăsurata Sa bunătate, ne-a arătat calea cea mai bună de urmat - smerenia - când a spălat picioarele ucenicilor Săi” (Otpustul zilei). Totuși aici este și o adâncă taină, pe care ucenicii au slujit-o, fără să-și dea seama. Domnul venise pentru a spăla pe toți oamenii de întinăciunea

păcatului, iar El, Curăția, Sfințenia cea mai desăvârșită, nu avea nevoie de spălare. Omenirea însă, fără de spălarea Lui nu putea avea parte de Dânsul: „Dacă nu te spăl, îi zice lui Petru, nu ai parte de Mine!” Lecția cea mare de smerenie pe care ne-a dat-o Domnul spălând picioarele ucenicilor, lecția slujirii aproapelui, „taina fratelui”, „am venit ca să slujesc”, abia acum, după

două mii de ani, începe creștinătatea să o învețe! „Doamne, Dumnezeuul nostru, Cella ce ne-ai arătat nouă măsura smereniei, întru plecarea Ta cea prea-înălțată și ne-ai învățat pe noi să slujim unul altuia, înalță-ne și pe noi cu smerenia cea dumnezeiască...” (Rugăciune la spălare). ❀

Părintele Petroniu Tănase

SĂ PETRECEM CU ADÂNCĂ EVLAVIE ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

Așadar, fraților, dacă nu pentru Domnul, cel puțin pentru noi înșine suntem datori să ne adunăm cât mai bine toate cugetele și simțămintele noastre și să le curățim. Altfel nu vom putea urma Mântuitorului nostru, altfel ne vom rătăci de Răscumpărătorul nostru și vom rămâne, care în curtea lui Caiafa, având numai chipul evlaviei, care în pretoriul lui Pilat, cu mâinile spălate și cu conștiințele întinate, care în palatul lui Irod, glumind despre simplitatea credinței, care în tovărășia lui Iuda, adevărați vânzători de cele sfinte, sau cu deznădăjduirea în suflet.

foto: Marina Stoica / www.prima.ro

Nu în zadar Însuși Domnul, cu puțin înainte de patima Sa, a zis Apostolilor Săi: „Cel ce are pungă să o ia, iar cel ce nu are, să-și vândă haina și să-și cumpere sabie” (Lc. 22, 36). Aceasta va să zică, că în aceste zile trebuie să ne debarasăm de tot ce-i de prisos, de tot ce ne înstrăinează de la lucrul mântuirii. Ne trebuie sabie, adică hotărârea de a înjunghia toate grijile și toate poftele trupești. Vinde, dar, suflete credincios, vinde acum toate și cumpără-ți această sabie minunată. Cu dânsa vei lovi însă nu pe Malhus, ci pe acel om vechi, care și în tine adesea strigă cu ură grozavă și neîmpăcată contra Răscumpărătorului tău, contra lui Hristos, cum strigau oarecând vechii iudei: „Ia-L, ia-L, răstignește-L pe El” (In. 19, 15).

Când Hristos este pe Cruce, ne îndeletnicim cu târguiala

Dar va zice poate cineva: atunci ce să facem cu grijile vieții? Apropierea acestor sărbători mari, care țin mai multe zile, cer nu puțină purtare de grijă și de cele ale vieții trupești. Cunoaștem, fraților, această stare de lucruri și ne mârșăiește faptul că tocmai când Hristos e pe cruce, creștinii, de dimineață până seară, se îndeletnicesc cu târguiala. Tocmai când Hristos este adăpat cu oțet creștinii pregătesc tot felul de mâncăruri și băuturi care de care mai alese. Tocmai când Hristos își dă sufletul Său în mâinile Tatălui, creștinii abia își trag sufletul din pricina grijilor deșarte, lumești.

De ce ne preocupăm mai ales de cele ale trupului în aceste zile sfinte?

Toate acestea au ajuns pentru mulți de neînălțurat. Dar de ce oare? Cine a legiu

ca toate grijile noastre lumești să se îngămădească anume în aceste zile înfricoșate ale morții și îngropării Domnului nostru? Din a cui poruncă trupul și sângele nostru își arată pretențiile și drepturile lor asupra noastră și ne fac robii lor mai cu seamă atunci când Hristos își dă pentru noi Trupul și Sângele Său? Oare nu se putea ca o bună parte, dacă nu chiar toate nevoile noastre să fi fost terminate săptămânile trecute, pentru ca săptămâna aceasta și mai cu seamă cele de pe urmă zile ale ei să le putem închina Domnului? Oare nu sunt astfel de oameni care fac așa și pe care cele trupești nu-i împiedică de la cele sufletești? De ce nu ar face toți așa? Ce-i împiedică de la aceasta? Ce nu-i lasă să-și plătească din vreme tributul lumii și corpului, pentru ca acum să fie slobozi a se griji de suflet? Atunci târgurile sunt goale. Dar cine le face să fie pline de lume tocmai în zilele cele mai sfinte și face să fie pustii bisericile lui Dumnezeu? Negreșit, nechibzuința noastră, iubirea noastră către cele lumești.

Să lăsăm lumea să se preocupe de ale sale, iar noi să alegem calea de mijloc

Dar, totuși, să nu pretindem schimbarea mersului obișnuit al vieții de toate zilele, oricât de rău și de necreștin ar fi el. Să lăsăm lumea să domnească acolo unde este locul ei, chiar și în aceste zile. Chiar și în această stare de lucruri se pot îndeplini cerințele Bisericii, se poate păstra cugetul curat și a-L urma pe Hristos la patima Sa cea de bunăvoie cu duhul credinței și al dragostei. Sărbătorile ce se apropie cer pregătiri, dar multe oare? Creștinul cel bun fără multă osteneală va

găsi mijlocul de a răspunde la toate cerințele sărbătorilor, fără să piardă din vedere pe Mântuitorul Său.

Să facem asemenea Apostolilor și femeilor mironosițe

Și Apostolii s-au dus în târg să facă cumpărături, și ei au pregătit sfânta cină, și femeile mironosițe cele întocmai cu Apostolii au cumpărat arome și miresme, dar ia luați seama cum toate ale lor au ieșit curate și sfinte! Pentru ce n-am putea să facem și noi ca dâșii? Numai deșertăciunea noastră născoceste această mulțime de nimicuri care ne chinuiesc și pe noi, și pe alții. Numai trupul nostru cel nesățios înmulțește peste măsură cerințele sfințelor și luminatelor zile ale sărbătorilor ce vin, care, fiind ele însele hrănitoare pentru suflet, nu cer atâta hrană pentru trup.

Sărbătorile ce vin cuprind în sine multă hrană și băutură duhovnicească

Așa-i, fraților, sărbătorile ce vin nu cer multe pregătiri, pentru că ele, după însăși firea lor, cuprind în sine multă hrană și băutură duhovnicească, multe plăceri și dulceață pentru inimă.

Dacă în timpul lor ni se pare că ne trebuie mult pentru trup, aceasta se întâmplă numai pentru că duhul nostru nu se îndulcește din bucuria ce se cuprinde în înseși sărbătorile acestea; și nu se îndulcește pentru că nu este în stare să se împărtășească din bunurile duhovnicești. Și nu este în stare să facă aceasta pentru că este rob trupului pentru că totdeauna a însetat numai după plăcerile și poftele trupești și n-a căutat să-și curețe gustul și celelalte simțuri. ❖

Sfântul Inochentie al Odesei – extrase din „Cuvânt la Sfânta și Marea Luni

Nu te poți apăra spunând:
„Nu pot să fiu și în lume, înconjurat de treburi, și să mă și mântuiesc”.
Știi de unde ne vine acest gând?
De acolo că nu ne rugăm des și nici nu venim des la biserică.

în glume, în discuții! Cu ce îndrăznire, deci, te mai apropii de Sfintele Taine? Ai îndrăzni, oare, să pui mâna pe pulpana hainei împăratului pământesc, dacă ți-ar fi mâna plină de murdărie? Nicidecum!

❖ Să nu socotești că este pâine, nici că este vin ceea ce vezi! Că nu se dau afară ca celelalte mâncări. Ferească Dumnezeu! Să nu gândești așa! Ci, după cum ceara unindu-se cu focul nu pierde nimic și nimic nu prisosește, tot așa socotește și aici! Sfintele Taine intră în ființa trupului. De aceea, când ne apropiem să ne împărtășim, să nu socotim că ne împărtășim cu dumnezeiescul Trup ca din mâna unui om, ci să socotim că ne împărtășim cu dumnezeiescul Trup ca din cleștele de foc al Serafimilor, pe care l-a văzut Isaia; iar cu dumnezeiescul Sânge așa să ne împărtășim, ca și cum am atinge cu buzele dumnezeiasca și preacurata coastă a lui Hristos.

❖ Așadar, fraților, să nu plecăm din biserică în timpul Sfintei Liturghii; și iarăși, când suntem în biserică, să nu stăm de vorbă. Să stăm cu frică și cu cutremur, cu ochii plecați în jos, dar cu sufletul ridicat în sus. ❖

Sfântul Ioan Gură de Aur din „Omiliile despre pocăință”

❖ Oare nu vedeți pe cei care vor să primească dregătorii de la împăratul pământesc, cum stăruiesc și cum pun pe alții să intervină ca să dobândească ce doresc? Aceste cuvinte le spun celor ce pleacă de la dumnezeieștile slujbe și celor care se pun la sfat și pălăvrăgesc în timpul înfricoșătoarei și Sfintei Liturghii. Ce faci, omule? N-ai făgăduit zicând: „Avem către Domnul”, când preotul a spus: „Sus să avem mintea și inimile”? Nu ți-e teamă, nu te rușinezi să fii găsit mincinos în acel ceas înfricoșător?

❖ Vai, ce minune! Masa cea de taină este pregătită, Mielul lui Dumnezeu este

junghiat pentru tine, preotul se nevoiește pentru tine, foc duhovnicesc izvorăște din preacurata Masă, Heruvimii stau împrejur, Serafimii, care cu șase aripi își acoperă fețele, zboară pe deasupra, toate Puterile cele netrupești împreună cu preotul se roagă pentru tine, focul cel duhovnicesc se pogoară, Sânge curge din preacurata coastă în potir spre curățirea ta, și tu nu te înfricoșezi, nu roșești că ești găsit mincinos în acest înfricoșător ceas?

❖ Ai o sută șazeci și opt de ore pe săptămână; și din acestea Dumnezeu Și-a oprit pentru El numai o singură oră; și cheltuiești și această oră în treburi lumești,

O minune în Joia Mare

Într-una dintre zilele Săptămânii Mari - era Joia Mare - i s-a dat Sfântului o viziune cerească în timpul Sfintei Liturghii la care slujea alături de cuviosii Bătrâni Pahomie și Iosif. (Amândoi se simțeau bine în tovărășia tânărului, fiind legați printr-o dragoste profundă și o admirație sinceră de acest monah care avea o experiență covârșitoare de duhovnicie). Viziunea a avut loc la Intrarea Mică, după ce Sfântul Serafim a rostit cu glas tare: „Doamne, mântuiește pe cei binecredincioși!”

În momentul în care a ieșit pe Ușa Împărătească cea mare, trebuia să ridice spre adunarea credincioșilor mâna. Atunci, la cuvintele „Și în vecii vecilor!”, o lumină nemaivăzută l-a învăluit, ca împrăștiată de razele soarelui. Când și-a ridicat privirea, Sfântul Serafim l-a văzut pe Domnul nostru Iisus Hristos în chipul Fiului Omului, Care strălucea într-o lumină negrăită, împrejmuit de Puterile cerești răspândite asemenea unui roi de albine. Jur împrejur se vedea puzderie de Îngeri, Arhangheli, Heruvimi și Serafimi. Hristos venise pe ușa care se deschide în capătul Sfântului Altarși, oprindu-Se dinaintea amvonului,

a ridicat mâinile, binecuvântând pe slujitori și pe poporul ce se ruga dimpreună cu ei, după care S-a întors în icoana de lângă Ușile Împărătești.

Sufletul cuviosului a fost covârșit de o bucurie atât de puternică, așa cum nu mai cunoscuse vreodată și inima-i, cuprinsă de o nesfârșită dulceață, se afierosi prin iubire Mântuitorului. Iar el nu putea nici să se miște, nici să zică vreun cuvânt. Mulți l-au înțeles, însă nimeni nu putea spune care era pricina reală a celor întâmplare. Atunci au venit spre el doi ierodiaconi și l-au dus în Sfântul Altar, unde a stat două ceasuri nemișcat. Doar chipul i se schimba mereu: la început era alb ca neaua, după

care a devenit, treptat, trandafiriu aprins. Bătrânii Pahomie și Iosif, în schimb, au crezut că este vorba despre o tulburare de natură fizică, foarte firească în Joia Mare, după un post îndelungat, mai ales dacă se ținea cont de râvna pe care o avea nevoitorul de la începutul și până la sfârșitul Postului Mare.

Însă probabil că și-au dat seama foarte repede că era vorba, fără nicio îndoială, de o viziune. Așa că, deîndată ce Sfântul Serafim și-a venit în fire, Bătrânii i-au cerut să le spună ce s-a întâmplat. Acesta, cu o blândețe și încredere de copil, le-a povestit minunea. (doxologia.ro) ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 21 - 24 APRILIE 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Joi 21.04	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de vineri
Vineri 22.04	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă (Zi aliturgică)
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 23.04	07 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Împărtășirea copiilor
	08 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Pregătirea Sfântului Paști / Curățenie în biserică
	23 ³⁰	Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 24.04	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”